

Bijlage 6 bij het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, wat betreft de implementatie van Europese regelgeving over de luchtkwaliteit

Bijlage 2.5.3.6 bij het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

Bijlage 2.5.3.6 Referentiemethoden voor de beoordeling van concentraties in de lucht en deposities

A. Referentiemethoden voor de beoordeling van concentraties van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10 en PM2,5), benzeen, koolmonoxide, arseen, cadmium, lood, kwik, nikkel, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, ozon en andere verontreinigende stoffen in de lucht en van deposities

1° Referentiemethode voor het meten van zwaveldioxide in de lucht

De referentiemethode voor het meten van zwaveldioxide in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 14212:2012 over de standaardmethode voor het meten van de concentratie van zwaveldioxide door middel van ultraviolette fluorescentie.

2° Referentiemethode voor het meten van stikstofdioxide en stikstofoxiden in de lucht

De referentiemethode voor het meten van stikstofdioxide en stikstofoxiden in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 14211:2012 over de standaardmethode voor het meten van de concentratie van stikstofdioxide en stikstofmonoxide door middel van chemiluminescentie.

3° Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van PM10 in de lucht

De referentiemethode voor het bemonsteren en het meten van PM10 in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 12341:2023 over de standaard gravimetrische meetmethode voor het bepalen van de massaconcentratie van PM10 of PM2,5 van zwevende deeltjes.

4° Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van PM2,5 in de lucht

De referentiemethode voor het bemonsteren en het meten van PM2,5 in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 12341:2023 over de standaard gravimetrische meetmethode voor het bepalen van de massaconcentratie van PM10 of PM2,5 van zwevende deeltjes.

5° Referentiemethode voor de bemonstering en analyse van arseen, cadmium, lood en nikkel in de lucht

De referentiemethode voor het bemonsteren van arseen, cadmium, lood en nikkel in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 12341:2023

over de standaard gravimetrische meetmethode voor het bepalen van de massaconcentratie van PM10 of PM2,5 van zwevende deeltjes. De referentiemethode voor het meten van arseen, cadmium, lood en nikkel in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 14902:2005 over de standaardmethode voor het meten van lood, cadmium, arseen en nikkel in de PM10-fractie van zwevende deeltjes.

6° Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van benzeen in de lucht

De referentiemethode voor het bemonsteren en het meten van benzeen in de lucht is de methode, vermeld in deel 1 van 2005, deel 2 van 2005 en deel 3 van 2016 van de Europese norm EN 14662 over de standaardmethode voor het meten van benzeenconcentraties.

7° Referentiemethode voor het meten van koolmonoxide in de lucht

De referentiemethode voor het meten van koolmonoxide in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 14626:2012 over de standaardmethode voor het meten van de concentratie van koolmonoxide door middel van niet-dispersieve infraroodspectroscopie.

8° Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht

De referentiemethode voor het bemonsteren van polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 12341:2023 over de standaard gravimetrische meetmethode voor het bepalen van de massaconcentratie van PM10 of PM2,5 van zwevende deeltjes. De referentiemethode voor de meting van benzo(a)pyreen in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 15549:2008 over de standaardmethode voor het meten van de concentratie van benzo(a)pyreen in de lucht.

Zolang er geen methode is die door de EN gestandaardiseerd is voor de andere polycyclische aromatische koolwaterstoffen, vermeld in artikel 2.5.2.2.3, achtste lid, kan de nationale standaardmethoden of ISO-methoden, zoals ISO-norm 12884, worden gebruikt.

9° Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van totaal gasvormig kwik in de lucht

De referentiemethode voor het meten van de concentraties van totaal gasvormig kwik in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 15852:2010 over de standaardmethode voor het bepalen van totaal gasvormig kwik.

10° Referentiemethode voor het bemonsteren en analyseren van de depositie van arseen, cadmium, lood, nikkel, kwik en polycyclische aromatische koolwaterstoffen

De referentiemethode voor de bepaling van de depositie van arseen, cadmium, lood en nikkel is de methode, vermeld in de Europese norm EN 15841:2009 over

de standaardmethode voor het bepalen van arseen, cadmium, lood en nikkel in atmosferische depositie.

De referentiemethode voor de bepaling van de depositie van kwik is die welke beschreven staat in EN 15853:2010 over de standaardmethode voor het bepalen van arseen, cadmium, lood en nikkel in atmosferische depositie.

De referentiemethode voor de bepaling van de depositie van benzo(a)pyreen en de andere polycyclische aromatische koolwaterstoffen, vermeld in artikel 2.5.2.2.3, achtste lid, is de methode, vermeld in de Europese norm EN 15980:2011 over de bepaling van de depositie van polycyclische aromatische koolwaterstoffen, met name benz(a)antraceen, benzo(b)fluoranteen, benzo(j)fluoranteen, benzo(k)fluoranteen, benzo(a)pyreen, dibenz(a,h)antraceen en indeno(1,2,3-cd)pyreen.

11° Referentiemethode voor het meten van ozon in de lucht

De referentiemethode voor het meten van ozon in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 14625:2012 over de standaardmethode voor het meten van de concentratie van ozon door middel van ultraviolette fotometrie.

12° Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van elementaire koolstof en organische koolstof in de lucht

De referentiemethode voor het bemonsteren van elementaire koolstof en organische koolstof in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 12341:2023 over de standaard gravimetrische meetmethode voor het bepalen van de massaconcentratie van PM₁₀ of PM_{2,5} van zwevende deeltjes. De referentiemethode voor het meten van elementaire koolstof en organische koolstof in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 16909:2017 over het meten van elementaire koolstof en organische koolstof die verzameld is op filters.

13° Referentiemethode voor het bemonsteren en het meten van NO₃⁻, SO₄²⁻, Cl⁻, NH₄⁺, Na⁺, K⁺, Mg²⁺, Ca²⁺ in PM_{2,5} in de lucht

De referentiemethode voor het bemonsteren van NO₃⁻, SO₄²⁻, Cl⁻, NH₄⁺, Na⁺, K⁺, Mg²⁺, Ca²⁺ in PM_{2,5} in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 12341:2023 over de standaard gravimetrische meetmethode voor het bepalen van de massaconcentratie van PM₁₀ of PM_{2,5} van zwevende deeltjes. De referentiemethode voor het meten van NO₃⁻, SO₄²⁻, Cl⁻, NH₄⁺, Na⁺, K⁺, Mg²⁺, Ca²⁺ in PM_{2,5} in de lucht is de methode, vermeld in de Europese norm EN 16913:2017 over de standaardmethode voor het meten van NO₃⁻, SO₄²⁻, Cl⁻, NH₄⁺, Na⁺, K⁺, Mg²⁺, Ca²⁺ in PM_{2,5} afgezet op filters.

14° Methoden voor de bemonstering en meting van vluchtige organische stoffen in de vorm van ozonprecursoren, methaan, ultrafijne deeltjes, zwarte koolstof, grootteverdeling van ultrafijne deeltjes, ammoniak, tweewaardig kwik in deeltjes en als gas, salpeterzuur, levoglucosan en oxidatief potentieel van zwevende deeltjes

Zolang er geen EN-gestandaardiseerde methode is voor de bemonstering en meting van vluchtige organische stoffen die ozonprecursoren zijn, methaan, ultrafijne deeltjes, zwarte koolstof, grootteverdeling van ultrafijne deeltjes, ammoniak, tweewaardig kwik in deeltjes en als gas, salpeterzuur, levoglucosan en oxidatief potentieel van zwevende deeltjes, kan de Vlaamse Milieumaatschappij de bemonsterings- en meetmethoden die ze gebruikt, kiezen overeenkomstig bijlage 2.5.3.5. en rekening houdend met de meetdoelstellingen, met inbegrip van die van afdeling 3, punt A, en afdeling 4, punt A, van bijlage 2.5.3.7, naargelang het geval. Als internationale, EN- of nationale standaardreferentiemethoden of technische specificaties van het CEN beschikbaar zijn, mogen die worden gebruikt.

B. Aantonen van gelijkwaardigheid

De Vlaamse Milieumaatschappij mag zich bedienen van elke andere methode waarvan ze kan aantonen dat die gelijkwaardige resultaten oplevert in vergelijking met de referentiemethoden, vermeld in punt A, alsook, in het geval van zwevende deeltjes, van elke andere methode waarvan de Vlaamse Milieumaatschappij kan aantonen dat er een consistent verband bestaat met de referentiemethode, zoals een automatische meetmethode die voldoet aan de vereisten, vermeld in de Europese norm EN 16450:2017 over geautomatiseerde meetsystemen voor het meten van de concentratie van fijn stof PM₁₀ en PM_{2,5}. In dat geval worden de resultaten die met die andere methode verkregen zijn, gecorrigeerd zodat er resultaten worden gegenereerd die gelijkwaardig zijn aan de resultaten die door de toepassing van de referentiemethode zouden zijn verkregen.

Op vraag van de Europese Commissie stelt de Vlaamse Milieumaatschappij een verslag op waarin zij de gelijkwaardigheid van de methode, overeenkomstig het eerste lid van dit punt, aantoonst en dient zij dit verslag in bij de Europese Commissie

Als de Vlaamse Milieumaatschappij tussentijdse factoren heeft gebruikt om bij benadering tot gelijkwaardigheid te komen, wordt het feit dat er bij benadering sprake is van gelijkwaardigheid bevestigd of gewijzigd aan de hand van de richtsnoeren die de Europese Commissie heeft opgesteld voor de beoordeling van de aanvaardbaarheid van het in het tweede lid van dit punt bedoelde verslag.

De Vlaamse Milieumaatschappij zorgt ervoor dat een correctie wordt toegepast als dat passend is, ook met terugwerkende kracht op oudere meetgegevens, om de gegevens beter vergelijkbaar te maken.

C. Normalisatie

Voor gasvormige verontreinigende stoffen wordt het volume gestandaardiseerd naar een temperatuur van 293 K en een atmosferische druk van 101,3 kPa. Voor zwevende deeltjes en voor stoffen die in deeltjes worden geanalyseerd, waaronder arseen, cadmium, lood, nikkel en benzo(a)pyreen, wordt het volume van het monster bepaald in de omgevingsomstandigheden met betrekking tot temperatuur en atmosferische druk op de dag van de metingen.

D. Wederzijdse erkenning van gegevens

Om aan te tonen dat de apparatuur voldoet aan de prestatievereisten van de referentiemethoden, vermeld in punt A van deze bijlage, aanvaarden de bevoegde autoriteiten en organen die op grond van artikel 2.5.2.1.3 aangewezen zijn, de testverslagen die in andere lidstaten zijn opgesteld, als de testlaboratoria overeenkomstig de desbetreffende geharmoniseerde norm voor test- en kalibratielaboratoria zijn geaccrediteerd.

De gedetailleerde testverslagen en alle testresultaten worden ter beschikking gesteld van de andere bevoegde autoriteiten of de aangewezen organen daarvan. Uit de testverslagen moet blijken dat de apparatuur aan alle prestatievereisten voldoet, ook als bepaalde milieu- of plaatselijke omstandigheden specifiek zijn voor Vlaanderen en niet overeenstemmen met de omstandigheden waarin de apparatuur al is getest en waarin al een typetest is uitgevoerd in een andere lidstaat.

E. Referentiemodelleringsapplicaties van de luchtkwaliteit

Zolang er geen gestandaardiseerde kwaliteitsdoelstellingen voor modellen zijn die door de EN gestandaardiseerd zijn, mag de Vlaamse Milieumaatschappij kiezen welke modelleringstoepassingen ze gebruikt, overeenkomstig punt F van bijlage 2.5.3.5.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, wat betreft de implementatie van Europese regelgeving over de luchtkwaliteit.

Brussel, (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS